GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 31.

W NIEDZIELĘ DNIA 18. KWIETNIA 1802.

Z Wiednia d. 10. *Kwietnia.*

Przeszłego czwartku d. 8. t. m. odprawione zostało w tuteyszem zamkowem kościele zwyczayne roczne nabożeństwo orderu damskiego krzyża z wystawieniem Nayś. sakramentu od godziny 7 zrana aż do 6 w wieczor, na którym znaydowała się Cesarzowa Jmc, W. Xiężna Toskańska, 3 Krolewny Neapolitańskie i wiele krzyżowych dam.

J. C. K. M. raczył wyższego podskarbiego (*Tavernicorum Regalium Magister*) Franciszka de Szentivany, naywyższym sędzią w Węgrzech (*Judex Curiæ Regiæ*) nayłaskawiey mianować, a na iego mieysce podwyższył hrabiego Jozefa Brunsvik de Korompa; daley Gubernatora wschodniey Galicyi i obergespana batskiego kommitatu Jozefa de Urmendy, raczył J. C. K. M. nayłaskawiey mianować obergespanem stuhlweisenburskiego kommitatu, a barona Jozefa Podmanicki, K. Węgierskiego radcę buchhalteryi, obergespanem batskiego kommitatu.

Składka uczyniona przez magnatow i stany presburskiego kommittatu na rzecz stoiącego tam załogą pieszego regimentu Arcy Xcia Ferdynanda, o ktorey się (w przeszłey gazecie naszey namieniono) składała się: 1) Z tysiąca ryńskich w gotowych pieniądzach na kupienie 10,000 funtow mięsa; 2) 600 presburskich metz różnych legumin; 3) 100 cetn: pszeniczney mąki; 4) 100 metz ziemniakow; 5) znaczney ilości wędzonego mięsa i słoniny. Napisany list z tego powodu z podziękowaniem do stanow przez Arcy Xcia Jmc Karola iest następuiącey osnowy:

" Z prawdziwem uczuciem dowiedziałem się o szlachetnym czynie świetnego kommittatu presburskiego, który dla przyczynienia się do wygodnieyszego życia w tych drogich czasach stoiącego tam woyska, poczynił sowite składki. Nieomieszkałem o tym patryotycznym czynie J. C. K. M. donieść, który wyraziwszy swoie nayłaskawsze ukontentowanie, raczył mi zalecić, ażebym go stanom oświadczył. Wypełniaiąc to naywyższe zlecenie, mam oraz ukontentowanie wyrazić osobiste moie podziękowanie za okazane względy dla woyska. Im więcey przychodzi mi cenić ten chwalebny przykład, tem

więcey czuię się bydź obowiązanym do okazania Stanom w każdem czasie mego szacunku, z którym zostaię

Swietnych Stanow,
W Wiedniu d. 11. Marca 1802. zawsze przychylny *Arcy Xżę Karol.*

Z Frankfurtu d. 27. Marca.

Wczoray przybyli tu Xżę Oranii, następczyna Brunświcka, Xżę Naussau Weilburg i inne znakomite osoby z znacznym orszakiem.

W Kolonii ustanowiony został sąd kryminalny, złożony z 3 woyskowych i 3 cywilnych osób, maiący moc kary śmierci bez odwołania do innego sądu! Przed rozpoczęciem swoich posiedzeń, kazał z ambon ogłosić, iż każdy gwałt na cudzą własność lub złodzieystwo śmiercią będzie karane. Od tego momentu nie słychać więcey o rozboiach.

Przed kilku mięsiącami młynarka przy Kirchheim-Polanden (na lewym brzegu Renu) leżała w pologu. W niedzielę, gdy mąż i domownicy poszli do kościoła na ranną mszą, wyiąwszy 6 letnią dziewczynę, kobieta odbieraiąca dziecię, żąda od młynarki pieniędzy, grożąc zamordowaniem w przypadku odmowienia. Młynarka zezwala na iey żądanie, prowadzi ią do pokoiku na gorę, otwiera skrzynię, kobieta zaraz się bierze do pieniędzy, a tym czasem matka udaiąc, że dziecię płacze, wychodzi i zatrzaska za sobą drzwi na zamek. Schodzi czym prędzey na dół, posyła małą swą corkę do kościoła po męża, iż złodzieia złapała. Czatuiący niedaleko młyna mąż owey kobiety, dla odebrania od niey wydartych pieniędzy, napotyka niby dziewczynę, i pyta się gdzie idzie? Dziewczyna w niewinności opowiedziała mu rozkaz matki. Bierze on dziecko za rękę, prowadzi przed młyn i żąda od stoiącey w oknie młynarki wypuszczenia iego żony, bo inaczey corkę zamorduie. Młynarka stoi w oknie niewrzuszona, wyglądaiąc swego małżonka. Tymczasem ta poczwara zabija iey ukochaną corkę i usiłuie gwałtem dobyć się do młyna. Nakoniec, chce po stoiącym kole wniść do młynicy; lecz przytomna młynarka puszcza czem prędzey koło; to chwyta mordercę i w nadgrodę iego zbrodni na miazgę gruchocze. W tem nadchodzi także mąż, patrzy na ten okropny widok i woła na gwałt. Zamkniętą w izbie kobietę wzięto i oddano do kryminalnego sądu w Moguncyi.

Z Paryża d. 29. Marca.

Ob. Dupuys sekretarz ambassady francuzkiey na kongressie w Amiens, przywiozł tu onegday o godzinie 2 po południu kopią ostatecznego traktatu. O godzinie 3 wystrzały armat mieyskich oznaymiły tę nader ważną wiadomość, która przy zwyczaynych okazałościach po placach publicznych przez urzędników municypalnych ogłoszona, a wieczorem na teatrach z zapałem obchodzona była. Zaraz o godzinie 3 minister Talleyrand napisał list do tuteyszego prefekta policyi z oznaymieniem o pokoiu. Wiadomość ta była natychmiast przez telegrafy do Brestu, Strasburga i innych mieysc przesłana. Rząd wysłał także wielu gońców za granicę.

Monitor onegdayszy zawiera w sobie osnowę traktatu, podpisanego na d. 25 Marca pomiędzy Francyą, Królem Hiszpańskim i Indyyskim, Rzeplitą batawską, i Anglią, ze wstępem, że gdy w punktach przedugodnych na dniu 1 Października podpisanych ustanowiono, ażeby pokóy ostateczny w Amiens zawarty został, zatem ugadzaiące się mocarstwa mianowały &c. &c. (Traktat w poprzedzaiącey gazecie umieściliśmy: pod artykułem z Hagi.)

D. 26 wieczorem pałac rządowy, pomieszkania miniſtrow i posłow zagranicznych, tudzież domy publiczne i prywatnych zoſtały oświecone. W ogrodzie Tuilleri konserwatoryum muzyczne dało wſpaniały koncert. Pierwſzy konsul przechodził ſię incognito w pośrod tłumów ludu, które przy naypięknieyſzey pogodzie ten ogród napełniały. Poznano go dopiero, gdy do pałacu powracał, a radosne okrzyki: *niech żyie Bonaparte*, tłómaczyły wdzięczność i uczucia przytomnych mieſzkańcow. Wreſzcie iuż tu ſię ſpodziewano pokoiu.

Dnia onegdayſzego udały ſię liczne deputacye do pierwſzego konsula dla złożenia mu ſwych powinszowań z przyczyny zawarcia oſtatecznego pokoiu. Pierwſza deputacya składała ſię z członkow senatu, którego prezydent ob. Lacepede, rzekł w te słowa:— "Obywatelu Konsulu! Z żywem uczuciem radości dowiedział ſię od Ciebie senat o podpisanym z Anglią pokoiu. Zaledwo upłynęły dwa lata, odkąd Ci lud francuzki ſzczęście ſwoie powierzył. Zwycięztwo, które wſzyſtkie zapory przełamało, i mądrość, którey żaden blask mamiący nie złudził, z tych dwoch lat, dwa wieki nam cudów zrobiły. Jako ſtróże uroczyſtego aktu, który samowładniczą ludu wolę w sobie zamyka, oświadczamy Ci Obywatelu Konsulu, iżeś życzenia narodu dopełnił. Od lat dzieſięciu pierwſzy raz dopiero panuie pokóy na świecie &c. &c. ,, Także trybunat i ciało prawodawcze dnia tegoż ſwoie deputacye wysłały. Mowca trybunatu wyraził między innem co naſtępuie: "Z punktów przedugodnych powzięte nadzieie, nietylko dopełnione, ale ieſzcze przewyżſzone zoſtały. Pokoy w Amiens zawarty ieſt godnym francuzkiego ludu, i ciebie obywatelu konsulu; nabyłeś przez to nowego prawa do powſzechnego ſzacunku, i wdzięczności narodu &c. &c. &c. Mówca ciała prawodawczego, rzekł między innem: "Gromy dział hukliwych ogłosiły z Anglią pokoy, uradowały ſię wſzyſtkich serca, a sama natura w całey ſwey świętney piękności zdawała ſię dzielić radość naſzą z tego ſzczęśliwego zdarzenia, które przed dwoma laty za nader oddalone trzymano. ,,

Onegday o godzinie 3 po południu posłowie zagraniczni otrzymali nadzwyczayną audyencyą w celu powinſzowania pierwſzemu konsulowi pokoiu. Podobnież uczyniły wſzyſtkie tuteyſze władze i kolegia handlu, banku, trybunałów, i inſtytutu narodowego &c. Mowca inſtytutu ob. Dutheil wyraziwſzy pierwſzemu konsulowi wiele pochlebnych rzeczy, rzekł nakoniec: "Może twe ſerce obrażaią pochwały głosu moiego, które uważne na wſzyſtko, w tem tylko ieſt za nadto surowe, gdyż niechcą tego nieba, ażeby iaki człowiek ty sam nawet, wſzyſtkie rodzaie odwagi posiadał. Jakoż odmowiły ci odwagi znieſienia naymnieyſzey i nayzasłużeńſzey pochwały. ,,

Wypis z liſtu prywatnego z Kapu na St. Domingo d. 19. Lutego.

Od tey chwili, w którey fregata Syrena odpłynęła, polepſza ſię codziennie naſze położenie, zamiaſt coby przeciwnie gorſzem być miało. Armia naſza iuż ſię przez rozmaite wsławiła zwycięztwa. Jenerał Kerveſſeau zdobył Santo Domingo. Miaſto nic nie ucierpiało, owſzem zupełnie od pożaru uchronione zoſtało. Znaczna liczba wodzów podkomendnych doſtała ſię w niewolą. Przenieſiono ich na okręty, gdzie pilnie ſtrzeżeni będą. Między niemi wielu ſię białych znayduie. Zdaie ſię, że ci są ſprawcami rokoſzu. Szef brygady artylleryi Guillemond zawiadowca parku i zbroiowni pod Touſſaintem ieſt przytrzymany; obwiniaią go, że dniem przed

)2(

pożarem Kapu lunty ſiarczyſte dla podpalenia miaſta przygotował. Obciążony kaydanami znayduie ſię na fregacie Wierna. Gotowano ſię do powſzechnego attaku, który ſię dnia wczorayſzego rozpoczął; w tym momencie upewniaią, że jenerał Leclerc opanował oboz Touſſainta, czarni całkiem zbici zoſtali, i żeśmy nowy tryumf odnieśli. Okręt Jan Barth, który do eskadry Gantheauma należał, zaraz po ſwoim przybyciu z ſzczególnieyſzem zleceniem wysłany zoſtał. Okręty Ocean, Indivisible, Patryota, Rewolucya, Konſtytucya, i fregata Badine, naydaley za dni 8 do Francyi popłynąć maią. Admirał Villaret, którego przytomność koniecznie ieſt potrzebną, tutay zoſtanie. Wſiądzie on na okręt Gemappe. Z Breſtu przybył tu ſtatek przewozowy Lerocouvre. „

Z wielkim pośpiechem w St. Cloud pracuią. Nietylko dla pierwſzego konsula, lecz dla wſzyſtkich trzech będą wyporządzone pokoie. Także zrobić maią salę dla poſiedzeń rady ſtanu. Domy, które w St. Cloud są do przedaży lub naięcia we dwoynasób zdrożały.

D. 12 Lutego wſzyſtko było na Gwadelupie w pokoiu. W tym dniu wypłynął ſtamtąd okręt kupiecki, który przybył z cukrem do Antwerpii.

Miniſter marynarki pisał do pierwſzego komiſſarza marynarki w Bordeaux pod d. 15 Marca naſtępuiący liſt: "Obywatelu! Już niepotrzeba artylleryi do St. Domingo posełać. Sto pięćdzieſiąt armat, które czarni zgromadzili na iedno mieyſce, a teraz doſtały ſię w ręce woysk naſzych, czynią nadpotrzebnem wſzelkie przesyłanie. Woyska czarnych iuż ſwoię broń jenerałowi Leclerc złożyły. Oświadcz obywatelu kupcom bordeńskim, że jenerał Leclerc da wsparcie i pomoc domom handlowym, które na St. Domingo obſiąśdź będą chciały, że mogą ſwoie czynności z tą osadą naybezpieczniey odbywać, i że pierwſzy konsul kazał wſzyſtkie wexlę wydane od armii iak naydokładniey wypłacać. „

Podp. *Decres.*

Podług niektorych liſtów prywatnych miano w Kapie znaleść do 13 mill. fr.

W przyſzłym republikanckim roku będzie wprowadzony nowy układ podatków.

Utrzymuią teraz, że ieden artykuł konkordaty waruie, aby niedziela święconą była.

Z Londynu d. 30. Marca.

Wczoray o godzinie 9 z rana sekretarz margrabiego Cornwallis przybył tu z kopią oſtatecznego traktatu pokoiu. Jeſzcze d. 28 t. m. lord Hawskiesbury napisał liſt do prezydenta Londynu, aby wiadomość o pokoiu na kawiarni w Loyds przybito. Posłał także też wiadomość do giełdy, gdzie od mnoſtwa zgromadzonego ludu z okrzykami przyięta zoſtała.

W krotce uderzono we dzwony, ſtrzelano z armat, i powiewały bandery. Wieczorem publiczne i prywatne domy mnoſtwem lamp oświecone były, a lud w rozmaitym sposobie dawał ſwey radości oznaki, że przecież krwi rozlewowi koniec położono. Z pomiędzy oświeconych domow ſzczególniey wydawał ſię pałac admiralicyi dla wielkiey mnogości lamp i piękności transparentów, na których korwica i cyfry G. R. wyrażone były. Dom także Xiężny Dorset czyli lorda Whithworth był pyſznie ozdobiony. Na oknach przednich widziano cyfry G.R. i rozſzczki oliwne: dziś podobnież będą illuminacye, a illuminacya powſzechna dopiero za wymianą ratyfikacyy naſtąpi.

Nayſzczęśliwſze skutki pokoiu zaraz ſię uczuć dały. Zboże ſtaniało, a papiery rządowe do 70 za 100 ſię podniosły. Cena pa-

pierów byłaby może ieszcze bardziey w górę poszła, gdyby ministrowie przy ogłoszeniu pokoiu nie zapowiedzieli byli nowey pożyczki. Zaraz po przybyciu wiadomości o pokoiu P. Abraam Newland czytał wniosek podskarbiego, że gotów iest przyymować wizyty ranne od tych, którzy nową pożyczkę złożą. Ta ma wynosić do 22 mill. W poniedziałek minister przyniesie bil względem rozkładu 6 mill. nowey taxy, ażeby zastąpić upadaiące dochody, i naglące potrzeby zaspokoić.

Lubo przyiemna była wiadomość o pokoiu, daleko iednak milsze było oświadczenie o zniesieniu obrzydłey taxy od dochodow. Ministeryum dało przez to uczuć błogosławieństwa pokoiu, gdy zaraz po iego ogłoszeniu zniosło ciemiężącą lud niezmiernie taxę woienną. Deputowani izby niższey natychmiast tę wiadomość swoim obieralnikom przesłali.

Gdy d. 25 pokoy w Amiens podpisany został, wielu prefektow do sali, a mnostwo ludu około pałacu się zgromadziło. Za ogłoszeniem pokoiu powstał radosny okrzyk. Po wszystkich miastach departamentu robiono illuminacye; w Dunkierce i w Kale grzmiały armaty twierdzy, a gdy wieczorem P. Moore do Dower odwiiał, lud tańczył na ulicach w Kale.

Mówią, że lord Whithworth po iutrze do Paryża wyiedzie. — Dnia wczorayszego ob. Otto iadł obiad u Xcia Quesnbury. Jego małżonka wyiechała do Bath. — Hrabia Rumford powrócił do Londynu. — W Westminster i wielu innych miastach dla poparcia ministrów podano prozby o zniesienie taxy dochodowey.

Z północney Ameryki kapitan Truxton, z 4ma fregatami i iednym małym statkiem wypłynął na morze środziemne.

P. Moore przybywszy do Kale znalazł statek pocztowy już zamowiony, wsiadł więc na bat otwarty — Burza powstaie, strzelono z batu o pomoc, a rybak angielski ratuie Pana Moore. Zaledwo kilka krokow na lądzie uiechał, gdy oś, a potem ressor pękł u powozu; wkrótce padł koń dyszlowy i poiazd się przewrocił. Z tem wszystkim ani P. Moore, ani goniec szkody nie ponieśli, ale wiadomość o pokoiu 9 godzinami spoźniła się. — Tak przynaymniey upewniaią nasze dzienniki.

Gazeta dworska sobotnia mieści w sobie następuiące promocye: Król Jmć raczył mianować Królewicza Edwarda Xięcia na Kent jenerała i kawalera orderu niebieskiey podwiązki, rządcą Gibraltaru na mieyscu jenerała O Hara, a barona Craufurd nadzwyczaynym ambassadorem w Kopenhadze &c. &c. &c.

Dzienniki nasze zawieraią proiekt nowey konstytucyi, która ma bydź do Francyi zaprowadzoną. Pierwszy konsul ma zostać dożywotnim prezydentem i sprawować sam ieden władzę wykonawczą, Cambaceres, dożywotnim prezydentem senatu, a Lebrun dożywotnim prezydentém ciała prawodawczego.

Z Berna d. 24. Marca.

Wiadomości nadeszłe z Paryża są naypomyślnieysze co do naszey niepodległości i neutralności. Podchlebiamy sobie nawet iż niebawnie wszystkie woyska francuzkie z kraiow naszey Rzpltey ustąpią. — Rząd Francuzki wydał już rozkaz aby wszystko cokolwiek się ieszcze w zbroiowniach francuzkich do naszey Rzpltey należących tak armat iak broni znaleśdź może, natychmiast nam powrocone zostało.

Nowa Konstytucya Rzpltey Helweckiey, iest następuiąca:

Tytuł I — Art. 1. Rzplta Helwecka iest iedna. Każdemu obywatelowi Helwec-

kiemu wolno ieſt zamieſzkać w którym kolwiek zechce kantonie Rzpltey i tam używać wſzelkich praw cywilnych i politycznych bez żadnych wyiątków, procz tych, którym obywatele tego kantonu podlegaią. Art. 2. Miaſto Bern ieſt stolicą Rzpltey. Art. 3. Kray Rzpltey Helweckiey dzieli ſię na kantony. Kantony są naſtępuiące: 1mo berneński, w dawnieyſzych ſwoich granicach z bywſzym woytoſtwem Schwarzenburg i kraiem Enhaut Romand, a wyłączeniem kraiu Wodów i Argowii, 2. Zurich, w teraźnieyſzych ſwoich granicach, 3. Lucerny podobnież, 4. Uri, z doliną Lewantine, 5. Schwitz, z Einſiedeln, la Marche, Höfe, Gersau, i Küsnach, 6. Untervalden, z doliną Engelberg, 7. Zug, w dawnieyſzych ſwoich granicach, 8. Glarus, podobnież, 9. Solothurn, podobież, 10. Friburg, podobnież z bywſzym woytoſtwem Morat, 11. Bazylei, w dawnieyſzych ſwoich granicach, 12. Schafhausen, z Dieſſenhofen i Stein nad Renem, 13. Appenzel, w dawnieyſzych ſwoich granicach, 14. Sgo Galla miaſto i kray powiękſzony przez Togenbur, i Rheinthal, Sax Gams, Werdenberg, Sargans Gaſter, Uznach, i Rapperschwyl, 15. Turgowi, 16. Argowi, 17. Badenski w teraźnieyſzych ſwoich granicach, 18. Kray Wodów, w dawnieyſzych ſwoich granicach, 19. Gryzoński, podobnież, 20. Teſſin, 21. Walezyi. W przypadku gdyby iakie kraie poźniey do Helwecyi przyłączone były, podział ich na kantony uczyniony będzie. Art. 4. Gdyby kiedy wypadły zatargi względem podziału kantonów okręgi nadgraniczne, lub oddzielne domy do którego z kantonów należeć maią, Senat Helwecki o tym ſtanowić będzie.

Tytuł II. — *Materye tyczące ſię Religii.* Art. 5. Religia Chrześciańska w wyznaniach katolickim i reformowanym, ieſt religią ludu Szwaycarskiego, i iego rządu. Jeſt pod ſzczególnieyſzą opieką kraiu. Żadna iednak Religia których prawidła i przepisy nie są przeciwne obyczaióm i porządkowi towarzyskiemu nie ieſt od sprawowania ſwoiego obrządku wyłączona. Art. 6. W przypadku gdyby powſtały zatargi z powodu sprawowania obrządków albo innych ſtosunków między dwiema wyznaniami, Senat Helwecki ſtanowić o tym będzie. Art. 7. Własności kościelne obydwoch wyznań, zgromadzeń duchownych, tudzieſz wſzyſtkich inſtytutów dobroczynnych, są przez konſtytucyą zapewnione, z oſtrzeżeniem należnych z nich podatków, i naywyżſzego dozoru nad zarządzaniem i używaniem tych dóbr. Art. 8. W ogólności wſzyſtkie dobra kościelne nie mogą bydź inaczey użyte iak na zaprowadzenie ſzkół w którychby uczono nauk religiynych lub moralnych, albo na ratunek obogich i chorych. Art. 9. Do rządu iedynie środkowego należy ſtanowić wſpolnie z wyżſzemi władzami duchownemi o wſzyſtkich odmianach względem zakonów i innych, którychby potrzeby czasu i wyznania katolickiego mogły wyciągać.

Tytuł III. — *Własności rządu środkowego i kantonowego.* Art. 10. Jeſt rząd środkowy Rzpltey dla sprawowania samowładności narodowey, i rząd kantonowy. Art. 11. Rząd środkowy zaymuie. 1) Związki polityczne i dyplomatyczne z zagranicą, a nawet co do intereſſów kościelnych, tyle ile to do władzy świeckiey należy; 2) Siłę zbroyną dla bespieczeńſtwa wewnętrznego Rzpltey łącząc w to milicye, magazyny, ammunicye woienne, arsenały i fortyfikacye; 3) Naywyżſzą ogólną policyą to ieſt: a) budowanie moſtów, dróg i kanałów dla użytku powſzechnego, b) Policyą zdrowia, c) policyą kryminalną i bespieczeńſtwa, d) po-

licyą przemysłu i kunsztów, e) rozrządzenie cłami. Względem wszystkich tych przedmiotów rząd środkowy może iedynie podawać proiekta i ogólne urządzenia, które potym podane będą dla konstytucyynego zatwierdzenia kantonom, do których też ich wykonanie należeć będzie. 4) Dozor ogólny nad sprawowaniem sprawiedliwości cywilney i kryminalney stosownie do osnowy Tytułu VI. 5) oznaczenie kwoty na wydatki kraiu, którą kantony dostarczą w przypadku potrzeby wstosunku swoich źródeł, 6) administracyą narodową sol, pocztę handel, saletry i prochu, kopalnie iuż będące lub później mogące się odkryć i inne przedmioty szczególną na to ustawą oznaczone, wszystkie nadzwyczayne podatki, cło wchodowe i wychodowe konstytucyą nie zatwierdzone, w ogólności wszelka prawa własność narodowa. 7) Bicie i dozor nad monetą. 8) Jeneralny dozor nad handlem i wolnością prowadzenia handlu wewnątrz Rzepltey, a szczególniey względem rzeczy pierwszey potrzeby, tudzież dozor nad miarami i wagami ustawą postanowionemi. 9) Naywyższy dozor nad edukacyą publiczną za posrednictwem pierwszych urzędow kantonowych. 10) Założenie szkoły główney narodowey z katedrami teologicznemi dla obydwóch wyznań i ogólne nią zarządzanie. 11) Zapewnienie różnych konstytucyy kantonowych. Art. 12. Rząd prywatny każdego kantonu obeymuie: 1) Rozkład podatków na ogólne wydatki kraiu. 2) Oznaczenie potrzeb kantonu i środki zaspokoienia ich przez taxy. 3) Policyą i sprawowanie sprawiedliwości podług osnowy Tytułu IV. 4) Zarządzenie i używanie dóbr i własności należących do każdego kantonu, łącząc w to dziesięciny, czynsze, dochody z dróg, mostów, cła mieyscowego, z obowiązkiem utrzymywania porządnego drog, i mostów. 5) Obrządki, płacę xięży i nauczycielow, dozor nad szkołami, edukacyą publiczną i prywatną, nad szpitalami i domami ubostwa, naco szczególniey obrócone będą dochody z dóbr, dziesięcin i czynszów kantonowych. Dziesięciny i czynsze mogą bydź odkupione stosownie do ich wartości i bezstronnego oszacowania, co przez rząd ogólny urządzonym zostanie.

Tytuł IV. — *Rząd ogólny*. Art. 13. Rząd ogólny Rzepltey składa się z seymu i senatu. Art. 14 *Seym*. Seym formuie się przez połączenie reprezentantów wszystkich kantonow w stosunku zbliżaiącym się do ich ludności, a to aż do odmiany konstytucyyney. — Berneński 6, Zurich 5, Lucerny 3, Uri 1, Schwitz 2, Untervalden 1, Zug 1, Glarus 1, Solothurn 2, Fryburg 3, Bazylei 2, Szafhausen 1, Appenzell 2, Sgo Galla 4, Thurgowi 2, Argowi 2, Badeński 2, Wodow 4, Gryzoński 3, Tessin 3, Walezyi 2. W ogule 52. Art. 15. Członki seymu od kantonów płaconemi będą i przez 5 lat na tym urzędzie zostaną. Art. 16. Seym zgromadzać się będzie zwyczaynie d. 1 Marca każdego roku. Senat zwołuie go nadzwyczaynie tyle razy, ile razy większość kantonow żąda tego, albo sam za potrzebne takowe zwołanie uzna. Art. 17. Seymowi prezyduie landmann niesprawuiący na ten czas swoiego urzędu; w przypadku równości kresek, kreska iego równość rozwięzuie. Deputacya od senatu z 4 członkow złożona przytomna będzie seymowi należeć ma do iego naradzeń, kryskować iednak nie będzie mogła. Art. 18. Do seymu należy dopełnić mieysca wakuiące w senacie. Art. 19. Odbiera i roztrząsa rachunki skarbu narodowego, które co rocznie drukiem ogłoszone bydź maią. Art. 20. Przyymuie zażalenia i względem nich stanowi zaniesione od kantonow przeciw aktom senatu.

Art. 21. Seym roztrząsa i przyymuie lub odrzuca ustawę, w przypadku gdyby proiekt do ustawy podany przez senat nie otrzymał głosow 2 trzech części kantonów, a gdyby senat przy utrzymaniu go obstawał. Art. 22. Do samego iedynie seymu należy, na wniesienie senatu, wydawanie woyny, zawieranie pokoiu, przymierzów i potwierdzanie traktatów. Art. 23. Oznacza co rocznie na wniesienie senatu, liczbę maiącego się trzymać regularnego woyska, stosownie do okoliczności. Art. 24. Przy rozpoczynaniu się seymu senat oznacza czas, przez który trwać ma, w przypadku iednak potrzeby, senat czas takowy przedłużyć może. Art. 25. *Senat.* Senat składa się z dwoch landmannow, dwoch stathalterow czyli zastępców i 26 radców. Każdy kanton powinien w niem mieć iednego swoiego członka; w tym celu władza nayważsza kantonowa poda seymowi 3 obywatelów, z pomiędzy których seym iednego do senatu wybierze. Inni senatorowie wybrani będą w tym sposobie, aby żaden kanton nie miał ich więcey nad 3. Art. 26. Senat proponuie ustawy i podaie ie do potwierdzenia kantonom. Art. 27. Przepisuie środki i urządzenia administracyi narodowey i ogólney policyi. Art. 28. Wydaie wyroki względem kłótni politycznych i administracyynych między kantonami, tudziesz względem kłótni w kantonach, któreby związek miały z zaręczeniem konstytucyy kantonowych. Art. 29. Senat donosi seymowi władze kantonowe, któreby uszkodziły konstytucyą ogólną. Art. 30. Wybiera pomiędzy swemi członkami dwoch landmannow i dwoch ich zastępców. Ci czterech będą przez lat 10 na swoich urzędach, a inni senatorowie lat 5; lecz mogą bydź nanowo obranemi. Ustawa przepisze sposob wychodzenia z senatu. Art. 31. Landmannowie prezyduią koleią w senacie każdy przez rok ieden. Zastępca landmanna prezyduiącego zastępuie iego mieysce w przypadku choroby alb nieprzytomności. Dway Landmannowie nie mogą bydź iedneyże Religi. (*Reszta potym.*)

Z Hagi d. 3. Kwietnia.

Czytamy tu następuiące urzędowne nad pokoiem uwagi: " Jeżeli zastanowiemy się nad okolicznościami, które klęski woyny na naszą Rzepltę ściągnęły, tedy nayszczerzey powinniśmy Batawom winszować dzisiay szczęścia z zawartego pokoiu. Mogłże kto przed dwoma laty tak pomyślnego spodziewać się traktatu? Mogłże kto podchlebiać sobie, iż Rzeplta odzyska wszystkie swoie osady, które w ręce nieprzyiaciół wpadły? Utraciliśmy w prawdzie Ceylan, ale odzyskuiemy Surynam, Demerary i Ossequebo, i to w tak dalece kwitnącym stanie, że wzrost tych posad zmnieysza znacznie utratę Ceylanu, zwłaszcza gdy Anglicy przyrzekli, że okręty ich nie będą śmiały zbliżać się do tych osad. Przylądek dobrey nadziei, ieszcze w lepszym niż dawniey stanie przywraca się naszey oyczyznie. — Artykuł 18. ninieyszego traktatu, obiaśniony przez oddzielną ugodę, czyni zupełnie dla nas obcym interes Oranii domu; teraźnieysza konstytucya nasza iest uznana od Anglii, i Rzeplta batawska od brzemienia wynadgrodzeń uwolniona. Przez uchylenie zawartego dawniey z Anglią traktatu, Rzeplta i iey handel do indyyskich osad, uwolnione zostały od szkodliwych układow, które tak uciążliwemi czyniły dawnieysze z Anglią przymierze. Ohydny obowiązek unižania bander narodowych przed angielskiemi okręty, przeciw któremu tak silnie acz nadaremnie sprzeciwiali się oycowie nasi, został teraźnieyszym traktatem obalony. —— Rzeplta nie wyrzekła się bynaymniey prawa do otrzymania nadgrody za szkody poniesione w portach angielskich, tedy kupiectwo pewnym bydź może, że minister batawski, który po ratyfikacyi traktatu mieszkać w Londynie będzie, na mocy 14 artykułu ninieyszego traktatu dopomni się o zniesienie sekwestru i podług słusznych dopominań należytego obrachowania. Ten widok rzeczy, którego prawdziwości, ktokolwiek wolny iest od stronnictwa, zaprzeczyć nie może, policzy ninieyszy pokoy pomiędzy nayświetnieysze epoki Rzepltey naszey, i będzie mógł gruntownie utrzymywać, że negocyator nabył nowego prawa do szacunku współobywateli i zaufania rządu swoiego. Wiele osob nieoswoionych z biegiem okoliczności wystawiało sobie, że ten traktat ma ieszcze wiele innych punktów zawierać, których ustalenie nie iest w prawdzie nie odzownem; z tem wszystkiem o tem zapominać nie mamy, że tylko pokoy z Anglią, nie zaś interessa całego lądu w Amiens układano.

W Amsterdamie handel nowego życia nabiera; iuż w tamteyszym porcie stoi 23 okrętów gotowych do rozwinienia żagli, które w tych dniach z towarami do Indyow zachodnich odpłyną.

DODATEK

DO Nru. 31.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

W Niedzielę Dnia 18 Kwietnia 1802

Wiadomości tyczące się nauk, rolnictwa, wynalazków i t. d.

Tulsang, pastor duński, mieszkaiąc przez długi czas w Tranquebar wielkiey nabył wiadomości w literaturze indyyskiey i ięzyku malabarskim. Teraz powróciwszy do swey oyczyzny przywiozł rękopisma indyyskie, rysunki i posągi. Zamyśla wydać swoie odkrycia, które wielkie rzucą światło względem mitologii wschodniey, nad którą zatrudniał się P. Jones i wielu światłych Anglików.

Kancelarya ekonomicznego towarzystwa w Londynie, kazała drukować Xiążkę, zawieraiącą w sobie trzy sposoby, przyięte i nadgrodzone przez toż towarzystwo, względem obracania łąk na grunta siewne, potem znowu na łąki. Xiążka ta miała bydź podana na sprzedaż właśnie gdy Xżę Bedford umarł; otoż towarzystwo wstrzymało iey sprzedarz dla przydania do niey następuiącey dedykacyi: "Popiołom szanownego Francisżka Russelle Xcia de Bedford, poświęca towarzystwo tę Xiążkę ściągaiącą się do gospodarstwa, na dowod swego szacunku iako dla swego protektora i wynalazków gospodarskich, wyrażaiąc nayczulszy żal z powodu wczesney iego śmierci.

Niezmierna drogość papieru utworzyła nietylko słomiany i z makulatur papier, ale nawet w Portugalii wynaleziono sposób robienia papieru z liścia Aloesowego. Pewien Anglik otrzymał w Lizbonie przywiley na założenie fabryki aloesowego papieru, który tak mu się przedziwnie udaie, iż w białości przechodzi zagraniczny szmatowy papier. W Portugalii ma naywiększą do tego sposobność, bo tam wiele sadzą aloesów.

Przełożony klasztoru, wspieranego od pierwszego konsula na Mont Cenis, obywat: Gabet, czynił na tey górze obserwacye metereologiczne, instrumentami nadesłanemi sobie z Turynu. — Kanonik Avogadro, czynił ie także na gorze Superga. W 17tey dywizyi woyskowey, rozstawiono teraz takowe obserwatorya na różnych górach od Mont-Cenis, aż po brzeg morza środziemnego, liczba ich wynosi do 32.

OOb. Cuchet, czynili nowe doświadczenia publiczne czyszczenia wody dnia 11 Marca w Paryżu, w przytomności do 300 osób. Kiedy wlano wodę plugawą do cedzenia, powstał smród nieznośny, iż wątpili wszyscy o pomyślnym skutku. Ale niebawnie gdy przeszła woda czyściuteńka, przyiemna do picia, którą wielu kosztowało, i tak świeża iak woda z krynicy, powszechny powstał oklask.

Na posiedzeniu instytutu narodowego d. 12 Marca znaydował się Xżę Oranii; czytano na niey pismo uczone o składzie gór pierwotnych, części gór Pireneyskich, tudzież pismo ważne o teoryi xiężyca, i opis nowych doświadczeń, czynionych od ob. Coulomb na dowod: że wszystkie rzeczy materyalne, mogą bydź pociągane od magnesu. Na posiedzeniu d. 17 Marca ob. Gérard, indzynier mostow i grobel, dokończył czytania uczoney dyssertacyi o piramidach Ghizé i Saccara. Szef brygady Grobert, czytał pismo o kołach używanych do powozow handlowych angielskich, i zapowiedział obszer-

ne dzieło o poiazdach wszelkiego gatunku.

Kunszta i rolnictwo są to dwa źrodła pomyślności kraiowey, na które coraz bardziey natężona baczność prefektów, zagrzewana nayusilnieyszemi zaleceniami rządu, zwraca się. A lubo w ogule przenikły Anglik Arthur Young, znalazł sposobność stan ziemiańskiego gospodarstwa we Francyi w swoich ekonomicznych podróżach naganiać, i w nagannym obrazie wystawiać; z tem wszystkim nie można zaprzeczyć: iż naylepsza nauczycielka ludzi, potrzeba, mieszkańców francuzkich przywiodła iuż do wielu ulepszeń, których nie łacno ani Turgota fizyokratyczne myśli, ani inny iakowy proiekt dokazać nie mogły. Na początku wieku XVIIIgo, żyło tylko 18 millionow ludzi we Francyi. Podczas wybuchnienia rewolucyi, żyło 25 millionow na tym samym kraiu zakresie. To sprawia znaczne rozszerzenie rolnictwa, tem bardziey, iż w poślednich czasach zawsze znaczny był wywoz zboża z kraiu. Czyli rewolucya przyczyniła się do iakowego wzrostu rolnictwa? Jest to statystyczna zagatka. Prawda, że szczególny ziemianin zyskał na zniesieniu wszelkich feudalności ciężarów, czynszów, i innych ucisków. Wszelako ieden z naynowszych i nayostrzeyszych francuzkich pisarzów w tey materyi, bywszykonstytucyonista de Pradt, w dziele: *De l'état de la culture en France & des améliorations dont elle est susceptible*, usiłuie dowodzić: iż te pozorne korzyści, przez daleko większe rzeczywiste straty zupełnie zacieraią się. W samey Anglii i Niemczech, ieszcze nie iest rozwiązane pytanie: czyli rolnictwo lepiey utrzymuie się w wielu drobnych? czy też w mało a wielkich posiadłościach gruntu? Przytoczone wzwyż dzieło gorliwego reformatora rolnictwa de Pradt, nie podobna żeby miłości własney Francuzow było przyiemnem. " Naród, mówi on, zaledwo umie chodzić za pługiem, i z tego powodu współziemianom swoim ledwo piąty rząd między rolniczemi narodami naznacza, postawiwszy na pierwszych czterech stopniach Anglią, Flandryą, Hollandyą i Niemcy. Naymocniey biie przeciw systemie ugorow, po całey Francyi używanych, a którego także szkodliwość zniewoliła prawdziwie czynne i zamiarami rządu wielokrotnie wspierane towarzystwo rolnictwa departamentu Sekwany, ieszcze w roku przeszłym zadane do nadgrody pytanie: iakie są nayłatwieysze sposoby zmnieyszenia ugorów? ieszcze raz powtórzyć i nadgrodę 1000 frankow na to naznaczyć. Drugą główną wadą, iest niedostatek sztucznych pastwisk, bo że w niektórych częściach kraiu od lat 30stu zioła na paszę są zasiewane, to nie może się brać za regułę. Przeciw takowem i innych licznem przywarom powstaie znowu de Pradt. Radzi potem ażeby nayprzód ustanowiony został nowy urząd ministra; powtóre, żeby założone były dla czynienia doświadczeń folwarki, podług proiektu *Sinclaira*, i przez wezwanie światłych cudzoziemców. Słusznie w wielu dziennikach, które to ostro roztrząsały, wystawiono przeciw temu sposobowi: że wszelkie przedsięwzięcia zwierzchności rządowey niedokażą tyle, ile przyzwoicie zachęcona własna korzyść. Nie brak oświecenia Francuzom. Już od dawna wielu gorliwych autorow, naylepsze pisma rolnicze angielskie przenieśli na ięzyk francuzki, a pod tytułem: *le Cultivateur Anglois* maią Francuzi zupełny kurs rolnictwa w 18 tomach, gdzie nayużytecznieysze Younga, i innych gospodarzy angielskich, od Lamarre, Billecooq, i Delalanze, wypisane, i przez użyteczne uwagi do Francyi iest przystosowane. Ostatni, Younga gospodarskie podróże przez Francyą w latach i 1787 do 1790 wypracował trafnie w przypiskach do tey kollekcyi. Oprócz tego, pożytecznie pisany dziennik *la Bibliothèque Britannique*, i co miesiąc w Genewie wydawany od professora Pictet, zamyka wszystko, co tylko za kanałem, zwłaszcza przez Baroneta Sinclair teraz w Edinburgu w materyi ekonomiki wychodzi. Artykuły o rolnictwie, zabieraią w ciągu roku do 300 kart i dostarczaią Francuzom, co tylko czynny Thaer i Podewils zamyka. Prefekci w departamentach, zakładaiąc towarzystwa rolnicze, zachęcaią wszelkiemi sposobami do tego kunsztu. Nadewszystko zaś niespracowany Chaptal, w którego oddziałach ministerium, świeżo założona iest kommissya rolnicza, usadza się wszystkie przesądy ziemianow francuzkich wykorzeniać. Zna Europa iego usilność w ulepszeniu kunsztów, zasadzaiących się na chemii. Teraźnieyszy sekretarz towarzystwa rolniczego w Paryżu ob. Sylvestre, wziął sobie to za przedmiot pracy, wydawszy świeżo dzieło — *Essai sur les moyens de perfectionner les arts œconomiques en France*. To pismo, zaymuie w krótkości wszystko, co tylko dla Francuzów w ekonomice użytecznym bydź może. Kollegium narodowe w Paryżu, ma otrzymać dwoch

professorow do ekonomii roślin i zwierząt, a nowe dzieło w duchu wielkiego Olivier de Serres, ma bydź iako klassyczne wydane. Wiele proiektów, za wdaniem się Sylwestra, przywiedzionych będzie do skutku, zwłaszcza, że go minister Chaptal postawił na czele kommissyi rolniczey. Na iego też prożbę Chaptal niedawno zakupił dla Wandy piękne byki i krowy szwaycarskie.

DONIESIENIA.

Dnia 26 Maia r. b. w kancellaryi C. K. Radłowskiey kameralney prefektury o godzinie 9 z rana przez publiczną licytacyą 45 sztuk spasnych wołow podolskich, i 5 sztuk tuteyszo-kraiowego bydła naywięcey ofiaruiącemu za gotową zapłatę sprzedane zostaną. Ochotę kupna maiący, zechcą się zwyż wspomnionego dnia i godziny w Radłowskiey prefekturalney kancellaryi znaydować, i 10 procentowym zastawem (vadium) zaopatrzyć się.

Punkta sprzedarzy przed zaczęciem licytacyi w kraiowym ięzyku konkurrentom przeczytane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcyi Kameralney. W Niepołomicach d. 30 Marca 1802.
Kromer.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem J. OO. Macieiowi, Stanisławowi, Janußzowi, Karolowi i Jozefowi Xiążętom Jabłonowskim:— że JO. Franciszek Xiążę Sapieha Karolina Sołtykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzynina, i Emilia Jelska, niemniey Stanisław Sołtyk prawa nabywca od Alexandra Xięcia Sapiehy, u sądów tych w sprawie o sekwestracyą prowentow dóbr Wysokie i Zakrzew w summie 1530 zł. pol. 26 gro. c. s. c. żałobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doprasżali się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, im patrona tuteyszego Hakenszmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniey szym tym końcem upominaią się, ażeby wczasie przyzwoitym to iest na dzień 27 Kwietnia r. b. godzinę 9 zrana sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych srzódków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze uydzą, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisac byli winni. — Dan w Lublinie dnia 17. Lutego 1802.

Gołaszewski.
Furtscher.
Munich.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniey.
Sahanek.

Z Strony C. K. Gubernium Galicyi Zachodniey. — Przez śmierć Elzbiety Kinclowey zawakowało mieysce iozefowskiey baby cyrkularney.

A zatym baby examinowane w Akademiach kraiowodziedzicznych chcąc dostąpić tego mieysca, prożby neleżytemi zaświadczeniami opatrzone naydaley do czterech tygodni do tuteyszych rządow kraiowych podawać maią. W Krakowie d. 5 Marca 1802.
Zink.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey na żądanie Pani Katarzyny Niedziałkowski prawem przekonywaiącey, wszystkim, którym o tem wiedzieć należy Edyktem niniey szym publicznie wiadomo czynią: że dobra Rzeczyca mokra w cyrkule Sandomirskim leżące Pana Teodora de Symonowicz prawem przekonanego dziedziczne, na zapłacenie summy kapitalney 86,696 zł. pol. 3 gr. z prowizyą od d. 5 Lutego 1792 po 7 od sta rachować się maiącą, tudzież summy prowizyonalney 28,034 zł. pol. 17 gr. 2 sz., niemniey kwoty 806 zł. pol. 18 gr. wraz z kosztem prawnym, przez licytacyą publiczną sprzedane będą, a to pod następuiącemi warunkami:

1) *Ażeby kupuiący dla pewności aktu licytacyi summę 4000 zło. pol. iako wadyum czyli zakład złożył:*

2) *Ażeby wierzycielowi prawem przekonywanego wolno było dobra na sprzedaż wystawione bez złożenia zakładu licytować:*

3) *Ażeby summy do funduszu religii należące za opłaceniem czynszu przy dobrach zostawione były:*

4) *Ażeby, ieżeli się przed licytacyą lub w samym akcie licytacyi żadni wierzyciele, którzy się Edyktem ninieyszym wzywaią, nie zgłoszą, kupuiący po approbowaney przez sędziego licytacyi, Pani Niedziałkowski prawem przekonywaiącey gotową satysfakcyą w dniach 14 uczynić był obowiązany, gdyż inaczey z iego szkodą i iego kosztem dobra rzeczone powtórnieby na sprzedaż przez licytacyą wystawione były.*

Gdyby zaś wierzyciele zgłosić się mieli, tedy wprzód między niemi i Panią Niedziałkowską prawem przekonywaiącą prawo pierwszeństwa rozstrzygnione bydź musi, po czym uskutecznionym dopiero wypłata następować będzie.

Ktokolwiek więc dobra rzeczone kupić sobie życzy, ma się d. 26 Czerwca r. b. o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tuteyszych znaydować.

Edyktem nadto ninieyszym wszyscy wierzyciele na dobrach tych zabespieczeni, nie oczekuiąc osobnego wezwania, pod tem ostrzeżeniem wzywaią się: że ci, którzy w przeciągu wyznaczonego terminu nie zgłoszą się, ani przeciw kupuiącemu czyli dobra te przyymuiącemu, ani do dobr samych Rzeczycy, Mokrey prawa żadnego iuż mieć nie będą, ale satysfakcyi swoiey z ceny szacunkowey lub z innego maiątku swego dłużnika poszukiwać będą musieli. W Krakowie d. 23 Lutego 1802.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

J. F. Krauss.
W. Roskoschny.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.
Elsner.

Ninieyszym Edyktem Józef Lewicki uniwersalny Galicyi Zachodniey adwokat massie sukcessyonalney ś. p. Bernarda Niegolewskiego Opata od C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich dodany kurator, nieprzytomnego Franciszka Niegolewskiego ninieyszym Edyktem następnie cytuie by ten stosownie do przepisu praw kraiowych deklaracyą o dostąpieniu maiątku po tymże ś. p. Bernardzie Niegolewskim Opacie w przeciągu roku i niedziel sześciu do Sądow Szlacheckich tuteyszych podał, gdyż w przeciwnym razie stosownie do przepisu praw postąpiono będzie.

Józef Lewicki.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Edyktem niniеyszym wiadomo czynią: że Wielebny Xiądz Józef Bogucicki Proffessor Emeryt Akademii Krakowskiey Proboszcz Igołomski dnia 26 Grudnia 1798 roku z tym się pożegnał światem, i krewnych swoich, których iednak nie wymienił, testamentem dziedzicami postanowił.

Gdy zaś C. K. Sądy tuteysze nie maią wiadomości, gdzie zmarłego testatora krewni dziedzicami postanowieni zostaią; oni przeto upominaią się; ażeby w przeciągu roku iednego i niedziel sześciu prawo swoie do dziedzictwa w C. K. Sądach tuteyszych okazali, gdyż inaczey to dziedzictwo z nadgłaszaiącemi się będzie pertraktowane. W przypadku zaś, gdyby się nikt niezgłosił, cały ten maiątek przez C. K. Sądy tuteysze administrowany, i na koniec za niemaiący właściciela uważany będzie. Dano w Krakowie d. 9 Stycznia 1802,

Józef de Nikorowicz.
Józef de Cronenfels.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galcyi zachodniey.

Sukcessorowie ś. p. Michała i Zofii Nunastow małżonkow maiąc dworek murowany wraz z gruntem i ogrodem w Krakowie wydziale 3cim ulicy Szerokiey pod Nrem 6tym narożnie naprzeciwko kościoła Jchmć Xży Karmelitow na Piasku stoiący każdego czasu do sprzedania, a to za gotowe pieniądze. Zaczym ktoby sobie życzył takowy dworek nabydź niech się zgłosi do JP. Burmistrza tegoż wydziału pod Nrem 77 mieszkaiącego, gdzie o cenie o kondycyach zupełną poweźmie wiadomość.